

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

Rezolucja Rady w sprawie zaktualizowanego podręcznika z zaleceniami w zakresie międzynarodowej współpracy policyjnej oraz w zakresie działań prewencyjnych i kontrolnych związanych z aktami przemocy i zakłóceniami porządku podczas międzynarodowych meczów piłki nożnej, które dotyczą co najmniej jednego państwa członkowskiego („podręcznik UE w sprawie meczów piłki nożnej”)

(2016/C 444/01)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska postawiła sobie za cel między innymi zapewnić obywatelom wysokiego poziomu bezpieczeństwa w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości przez prowadzenie wspólnych działań państw członkowskich w dziedzinie współpracy policyjnej zgodnie z tytułem V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
- (2) Dnia 21 czerwca 1999 r. Rada przyjęła rezolucję w sprawie podręcznika w zakresie międzynarodowej współpracy policyjnej oraz w zakresie działań prewencyjnych i kontrolnych związanych z aktami przemocy i zakłóceniami porządku podczas międzynarodowych meczów piłki nożnej ⁽¹⁾.
- (3) Rezolucja ta została najpierw zastąpiona rezolucją Rady z dnia 6 grudnia 2001 r. ⁽²⁾, a następnie rezolucjami Rady z dnia 4 grudnia 2006 r. ⁽³⁾ i z dnia 3 czerwca 2010 r. ⁽⁴⁾ w sprawie podręcznika z zaleceniami w zakresie międzynarodowej współpracy policyjnej oraz w zakresie działań prewencyjnych i kontrolnych związanych z aktami przemocy i zakłóceniami porządku podczas międzynarodowych meczów piłki nożnej, które dotyczą co najmniej jednego państwa członkowskiego (dalej zwanym „podręcznikiem UE w sprawie meczów piłki nożnej”).
- (4) W niniejszej rezolucji występuje się z sugestią, aby w świetle niedawnych doświadczeń zaproponować wprowadzenie zmian do podręcznika.
- (5) Podręcznik UE w sprawie meczów piłki nożnej został zmieniony i uaktualniony z uwzględnieniem najnowszych doświadczeń z mistrzostw Europy w 2012 i mistrzostw świata w 2014 r., dobrych praktyk opracowanych przy okazji tych turniejów, intensywnej współpracy policyjnej w odniesieniu do międzynarodowych i klubowych meczów w Europie ogólnie i opinii ponad 300 funkcjonariuszy policji (dowódców policji odpowiedzialnych za zabezpieczanie meczów, personelu narodowych punktów informacyjnych dla piłki nożnej innych specjalistów ds. zabezpieczania przez policję meczów piłki nożnej) z 25 państw europejskich ⁽⁵⁾, którzy w latach 2011–2014 brali udział w ogólnoeuropejskim projekcie szkoleniowym w dziedzinie zabezpieczania meczów piłki nożnej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 196 z 13.7.1999, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. C 22 z 24.1.2002, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. C 322 z 29.12.2006, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. C 165 z 24.6.2010, s. 1.⁽⁵⁾ Austria, Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Cypr, Dania, Estonia, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Litwa, Niderlandy, Niemcy, Polska, Portugalia, Rumunia, Szwecja, Włochy i Zjednoczone Królestwo oraz Szwajcaria, Serbia, Turcja i Ukraina.

- (6) Zmiany zawarte w załączonym zaktualizowanym podręczniku pozostają bez uszczerbku dla obowiązujących przepisów prawa krajowego, a zwłaszcza dla podziału kompetencji między różne władze i służby w poszczególnych państwach członkowskich, a także dla wykonywania przez Komisję uprawnień wynikających z Traktatów,

NINIEJSZYM

1. ZWRACA SIĘ do państw członkowskich, by nadal zacieśniały współpracę policyjną w odniesieniu do międzynarodowych meczów piłki nożnej (a w stosownych wypadkach do innych imprez sportowych).
 2. W tym celu DOMAGA SIĘ, by uaktualniony podręcznik załączony do niniejszego dokumentu, zawierający przykłady zdecydowanie zalecanych metod pracy, został udostępniony organom ścigania zaangażowanym w operacje zabezpieczania międzynarodowych meczów piłki nożnej i by był przez nie stosowany.
 3. STWIERDZA, że w stosownych przypadkach zalecane metody pracy mogą być stosowane w przypadku innych ważnych międzynarodowych imprez sportowych.
 4. Niniejsza rezolucja zastępuje rezolucję Rady z dnia 3 czerwca 2010 r.
-

ZAŁĄCZNIK

Podręcznik z zaleceniami w zakresie międzynarodowej współpracy policyjnej oraz w zakresie działań prewencyjnych i kontrolnych związanych z aktami przemocy i zakłóceniami porządku podczas międzynarodowych meczów piłki nożnej, które dotyczą co najmniej jednego państwa członkowskiego („podręcznik UE w sprawie meczów piłki nożnej”)

Spis treści

Rozdział	Temat	Strona
	Cel, zakres i stosowanie podręcznika	4
1.	Zarządzanie przez policję informacjami i wymiana informacji	5
1.1.	Wprowadzenie	5
1.2.	Zadania o charakterze międzynarodowym	5
1.3.	Wymiana informacji policyjnych	6
1.3a.	Definicje	6
1.3b.	Rodzaje informacji	6
1.3c.	Porządek chronologiczny wymiany informacji	6
1.3d.	Wymiana informacji z państwami spoza UE	7
1.4.	Zwalczanie terroryzmu oraz przestępczości poważnej i zorganizowanej	7
2.	Ogólne wytyczne dotyczące roli i zadań punktów NFIP na arenie krajowej	8
3.	Współpraca policji państwa organizującego imprezę i oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych	8
3.1.	Podstawowe zasady	8
3.2.	Wspieranie operacji zabezpieczania meczów prowadzonych przez państwo organizujące imprezę	8
3.3.	Uzgodnienia dotyczące współpracy	9
3.4.	Wzory protokołów dotyczących pojedynczych meczów	9
3.5.	Koszty i ustalenia finansowe	10
3.6.	Wizyty organizacyjne	10
3.7.	Asystowanie oddziałom policji oddelegowanym z państwa kibiców przyjezdnych (przewodnicy)	11
3.8.	Skład oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych	11
3.9.	Podstawowe zadania oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych	12
3.10.	Język	13
3.11.	Współpraca między policją państwa organizującego imprezę i państwa delegującego podczas imprezy	13
3.12.	Korzystanie z kamizelek identyfikacyjnych	13
3.13.	Akredytacja	13
3.14.	Turnieje piłkarskie w państwach, w których nie ustanowiono punktów NFIP	13
3.14a.	Umowy dwustronne	13
3.14b.	Współpraca punktów NFIP	14

3.15. Rola Interpolu i Europolu	14
4. Współpraca policji z organizatorem	14
5. Współpraca policji z organami sądowymi i organami prokuratury	15
6. Współpraca policji z kibicami	16
7. Strategia komunikacyjna i medialna	16
7.1. Strategia komunikacyjna	16
7.2. Strategia medialna	17
8. Spotkania ekspertów UE ds. bezpieczeństwa i ochrony meczów piłki nożnej	17
9. Wykaz odnośnych dokumentów dotyczących ochrony i bezpieczeństwa meczów piłki nożnej	18
9.1. Kluczowe dokumenty uprzednio przyjęte przez Radę Unii Europejskiej	18
9.2. Kluczowe dokumenty uprzednio przyjęte przez Radę Europy	18
<i>Dodatek 1</i> Protocol for Deployment of Visiting Police Delegations (Prüm)	19
<i>Dodatek 2</i> Protocol for Deployment of Visiting Police Delegations (Non-Prüm)	25
<i>Dodatek 3</i> Specyfikacje policyjnych kamizelek identyfikacyjnych	30
<i>Dodatek 4</i> Dynamiczna ocena ryzyka i zarządzanie tłumem	32
<i>Dodatek 5</i> Kategoryzacja kibiców piłki nożnej	35

Cel, zakres i stosowanie podręcznika

Niniejszy dokument ma służyć zwiększeniu ochrony i bezpieczeństwa podczas międzynarodowych meczów piłki nożnej, a w szczególności zmaksymalizowaniu skuteczności międzynarodowej współpracy policyjnej.

Treść podręcznika, zgodna z ustanowionymi dobrymi praktykami zakładającymi przyjmowanie zintegrowanego wielopodmiotowego podejścia do bezpieczeństwa, ochrony i obsługi związanych z meczami piłki nożnej, może w stosownych przypadkach być stosowana do innych międzynarodowych imprez sportowych, jeżeli państwa członkowskie podejmą taką decyzję.

Treść ta nie narusza istniejących przepisów krajowych, a zwłaszcza kompetencji i obowiązków różnych podmiotów z poszczególnych państw członkowskich.

Niniejszy dokument koncentruje się przede wszystkim na międzynarodowej współpracy policyjnej, jednak ze względu na to, że obsługa meczów piłki nożnej (i innych imprez sportowych) odbywa się z udziałem wielu podmiotów, znalazły się w nim również odniesienia do współdziałania policji z innymi kluczowymi partnerami, takimi jak organizatorzy imprez i inne zainteresowane strony, przede wszystkim kibice.

Międzynarodowa współpraca policyjna i operacje zabezpieczania meczów piłki nożnej muszą opierać się na zasadach legalności, proporcjonalności i stosowności. Przykłady dobrych praktyk dotyczących dynamicznej oceny ryzyka i zarządzania tłumem są szczegółowo przedstawione w dodatku 4.

Choć za zapewnienie ochrony i bezpieczeństwa podczas imprezy odpowiada właściwy organ w państwie członkowskim organizującym tę imprezę, to organy państw uczestniczących, państw sąsiednich oraz państw tranzytu zobowiązane są do udzielania pomocy, gdy okaże się ona konieczna.

Niniejszy dokument należy szeroko rozpowszechnić i stosować we wszystkich państwach członkowskich i w innych państwach europejskich, a także poza nimi; ma to służyć zminimalizowaniu zagrożeń dla bezpieczeństwa i ochrony oraz zapewnieniu skutecznej międzynarodowej współpracy policyjnej.

ROZDZIAŁ 1

1. Zarządzanie przez policję informacjami i wymiana informacji**1.1. Wprowadzenie**

Przeprowadzana w odpowiednim czasie wymiana dokładnych informacji ma kluczowe znaczenie dla zwiększania ochrony i bezpieczeństwa oraz dla zapobiegania aktom przemocy i zakłóceniom porządku przy okazji meczów piłki nożnej.

Zgodnie z decyzją Rady 2002/348/WSiSW, zmienioną decyzją Rady 2007/412/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r., każde państwo członkowskie musi ustanowić narodowy punkt informacyjny dla piłki nożnej (punkt NFIP) działający jako centralny krajowy punkt kontaktowy służący do wymiany odpowiednich informacji na potrzeby międzynarodowych meczów piłki nożnej oraz do ułatwiania międzynarodowej współpracy policyjnej w zakresie meczów piłki nożnej.

Jeżeli policja państwa organizującego imprezę pozostaje w bezpośrednim kontakcie z oddziałami policji oddelegowanymi z państwa kibiców przyjezdnych, wszystkie wymieniane informacje powinny być jednocześnie przekazywane odnośnym punktom NFIP. Taki bezpośredni kontakt nie powinien naruszać głównej roli punktu NFIP w zapewnianiu jakości informacji i szerszym rozpowszechnianiu informacji wśród innych odnośnych partnerów i organów.

Relacje między punktem NFIP a właściwymi organami krajowymi powinny podlegać stosownym przepisom prawa krajowego.

Zgodnie z art. 1 ust. 4 decyzji Rady 2002/348/WSiSW każde państwo członkowskie zapewnia, by jego narodowy punkt informacyjny był w stanie wypełniać zadania mu przypisane w sposób skuteczny i szybki.

— Aby działać skutecznie, personel punktu NFIP powinien być przeszkolony i dysponować wiedzą i umiejętnościami, dzięki czemu stanowi krajowe źródło fachowej wiedzy o zabezpieczaniu meczów piłki nożnej i związanych z tym kwestiach ochrony i bezpieczeństwa.

1.2. Zadania o charakterze międzynarodowym

Punkt NFIP wspiera właściwe organy krajowe. Po dokonaniu analizy i oceny informacji do właściwych organów krajowych kieruje się niezbędne propozycje lub zalecenia wspierające wypracowanie obejmującej wiele podmiotów strategii odnoszącej się do zagadnień związanych z piłką nożną.

W przypadku krajowych lub międzynarodowych meczów piłki nożnej punkt NFIP ściśle współpracuje z lokalną policją. Aby w pełni skutecznie zapewniać taką pomoc, należy szeroko rozpowszechniać informacje o istotnej roli punktu NFIP. Wszystkie służby policyjne w każdym państwie członkowskim muszą rozumieć tę rolę.

Każde państwo członkowskie powinno również podjąć działania w celu ustanowienia krajowej sieci wyznaczonych funkcjonariuszy policji lokalnej, których zadaniem jest zbieranie wszelkich informacji i danych o imprezach piłkarskich w ich miejscowości oraz przekazywanie takich informacji do punktu NFIP.

Każdy punkt NFIP ma dysponować uaktualnioną analizą ryzyka⁽¹⁾ dotyczącą kibiców klubów i drużyny narodowej swojego kraju, z której to analizy mogą korzystać punkty NFIP innych państw. Analizę ryzyka udostępnia się innym punktom NFIP zasadniczo za pomocą formularzy dostępnych na portalu internetowym (www.nfip.eu)⁽²⁾. Podkreśla się jednak, że ryzyko to jest zmienne i zależy od wielu czynników. Dlatego podczas całej imprezy należy prowadzić dynamiczną ocenę ryzyka.

Każdy punkt NFIP powinien mieć dostęp do odpowiednich krajowych baz danych policji. Wymiana informacji o osobach podlega stosownym przepisom prawa krajowego i międzynarodowego, w szczególności decyzji z Prüm⁽³⁾ lub umowom dwu- lub wielostronnym.

Punkt NFIP ma zapewniać objęcie wszystkich informacji kontrolą jakości ich treści.

Wszelka wymiana informacji powinna odbywać się przy wykorzystaniu odpowiednich formularzy dostępnych na portalu internetowym punktów NFIP.

(1) Analiza ryzyka obejmuje opracowanie profilu kibiców drużyny narodowej i klubów. Dotyczy ona grup osób stwarzających ryzyko, ich stosunku do pozostałych kibiców w kraju i za granicą, w tym do grup miejscowej ludności, a także okoliczności, które wpływają na wzrost potencjalnego ryzyka (w tym kontaktów z policją i służbami porządkowymi).

(2) Internetowy portal punktów NFIP to mocno zabezpieczona strona internetowa, z której mogą korzystać wyłącznie te punkty. Zawiera on informacje dotyczące międzynarodowych meczów piłki nożnej (np. przegląd klubów, sprawozdania sporządzane przed meczami i po ich zakończeniu).

(3) Decyzja Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 1).

1.3. Wymiana informacji policyjnych

1.3a. Definicje

Termin „impresa” oznacza w niniejszym podręczniku konkretny mecz lub turniej piłki nożnej w jego wszystkich aspektach. Termin „policja państwa organizującego imprezę” oznacza policję państwa, w którym odbywa się mecz lub turniej. Termin „oddziały policji oddelegowane z państwa kibiców przyjezdnych” oznacza policję w państwie, lub pochodzącą z państwa, z którego pochodzi drużyna, lub drużyny, biorące udział w imprezie.

1.3b. Rodzaje informacji

Można wyróżnić informacje ogólne i informacje o osobach.

a) Informacje ogólne

Informacje ogólne obejmują strategiczne i taktyczne informacje przygotowane, by wykorzystać je podczas przygotowywania imprezy i operacji jej zabezpieczania odnośnie do: określania zagrożeń dla bezpieczeństwa i ochrony, zapobiegania takim zagrożeniom, zmniejszania ich; zapewniania dynamicznych analiz ryzyka przed imprezą i w czasie jej trwania; oraz właściwego i proporcjonalnego reagowania na zagrożenia dla bezpieczeństwa i ochrony, gdy pojawią się w czasie imprezy.

b) Informacje o osobach

W tym kontekście informacje o osobach to informacje dotyczące osób, które policja uznała za potencjalne zagrożenie dla bezpieczeństwa publicznego w związku z daną imprezą. Mogą to być szczegółowe informacje o osobach, które rzeczywiście dopuszczały się aktów przemocy lub wywoływały zakłócenia porządku przy okazji poprzednich meczów piłki nożnej, lub które przyczyniały się do takich aktów przemocy lub zakłócenia porządku.

1.3c. Porządek chronologiczny wymiany informacji

Możemy wyróżnić trzy fazy: przed imprezą, w trakcie jej trwania i po niej. Te trzy fazy nie zawsze muszą mieć wyraźne granice.

Przed imprezą

Punkt NFIP państwa organizującego imprezę przekazuje wnioski o informacje punktowi NFIP państwa delegującego lub państw delegujących. Wymogi takie obejmują:

- analizę ryzyka dotyczącą kibiców drużyny gości,
- inne istotne informacje dotyczące ochrony i bezpieczeństwa imprezy, np. szczegóły przejazdu kibiców i informacje na temat innych zagrożeń dla porządku publicznego.

Punkt NFIP państwa delegującego/państw delegujących odpowiada na wnioski o informacje otrzymane od punktu NFIP państwa organizującego imprezę oraz z własnej inicjatywy dostarcza wszelkich istotnych informacji wszystkim innym zainteresowanym punktom NFIP.

Punkt NFIP państwa organizującego imprezę dostarcza informacji na temat stosownych przepisów prawa oraz polityki władz (np. polityki alkoholowej), informacje dotyczące organizacji imprezy i najważniejszych członków personelu odpowiedzialnego za ochronę i bezpieczeństwo.

Wszystkie istotne informacje udostępnia się innym zainteresowanym punktom NFIP i zamieszcza na portalu internetowym NFIP za pomocą odpowiednich formularzy.

Od punktu NFIP państwa delegującego/państw delegujących wymaga się dostarczania w odpowiednim czasie dokładnych informacji o przemieszczaniu się zwykłych kibiców oraz kibiców stwarzających ryzyko, o przemieszczaniu się uczestniczącej drużyny (w przypadku zagrożenia) i sprzedaży biletów, a także wszelkich innych istotnych informacji.

Punkt NFIP państwa organizującego imprezę dostarcza informacji punktowi NFIP państwa delegującego/państw delegujących, w szczególności informacji mających związek z włączeniem oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych w operację zabezpieczania prowadzoną przez państwo organizujące imprezę oraz informacji dla kibiców przyjezdnych itd.

W trakcie imprezy

Punkt NFIP państwa organizującego imprezę może się zwrócić o potwierdzenie dostarczonych informacji, w tym o uaktualnioną analizę ryzyka. Wniosek i odpowiedź na niego należy przekazać za pośrednictwem systemu oficerów łącznikowych, o ile taki ustanowiono.

Punkt NFIP państwa organizującego imprezę informuje punkt NFIP państwa delegującego, gdy podczas imprezy dojdzie do jakichś incydentów.

Punkt NFIP państwa delegującego/państw delegujących monitoruje sytuację i – w stosownych przypadkach – zapewnia punktowi NFIP państwa organizującego imprezę uaktualnione informacje o przemieszczaniu się i miejscach przebywania kibiców przyjezdnych. Punktowi NFIP państwa organizującego imprezę oraz innym odnośnym punktom NFIP dostarcza się także użytecznych informacji dotyczących związanych z daną imprezą incydentów, do których doszło podczas meczów lub turniejów zorganizowanych w państwie kibiców przyjezdnych.

Informacje ogólne dotyczące powrotu kibiców, w tym kibiców wydalonych lub tych, którym odmówiono wjazdu, dostarcza się także punktom NFIP państw pochodzenia kibiców oraz odpowiednich państw tranzytu.

Po zakończeniu imprezy

W ciągu pięciu dni roboczych od zakończenia imprezy punkt NFIP państwa organizującego imprezę dostarcza punktowi NFIP państwa delegującego (stosując odpowiednie formularze dostępne na portalu internetowym punktów NFIP) następujące informacje:

- informacje dotyczące zachowania kibiców; informacje te służą uaktualnieniu analizy ryzyka przez punkt NFIP państwa, z którego pochodzi reprezentacja lub klub, którym kibice ci kibicują, lub punkt NFIP państwa, w którym kibice ci mieszkają,
- informacje na temat przydatności operacyjnej dostarczonych przez te punkty informacji oraz przydatności operacyjnej wsparcia udzielonego przez oddelegowane oddziały policji,
- opisy wszystkich incydentów: wymiana informacji na temat aresztowań lub sankcji odbywa się zgodnie z prawem krajowym i międzynarodowym. Jeżeli jest to możliwe, informacje takie powinny obejmować:
 - dane osobowe osób aresztowanych/skazanych,
 - nazwę odpowiedzialnego organu ścigania,
 - zapis wydarzeń (jeżeli jest dostępny),
 - decyzje sądu (jeżeli są dostępne),
 - dostępne dowody (przede wszystkim zdjęcia/materiały wideo dotyczące kibiców przyjezdnych, którzy weszli w konflikt z prawem, a nie zostali jeszcze zidentyfikowani).

Na podstawie informacji dostarczonych przez punkt NFIP państwa organizującego imprezę oraz oddziały policji oddelegowane z państwa kibiców przyjezdnych punkt NFIP państwa delegującego aktualizuje następnie swoją ogólną analizę ryzyka.

Punkty NFIP państwa organizującego imprezę oraz państwa delegującego będą współpracować, by ocenić skuteczność ustaleń dotyczących wymiany informacji oraz pracę oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych.

1.3d. Wymiana informacji z państwami spoza UE

Punkty NFIP stanowią odpowiedni kanał wymiany informacji z punktami NFIP z państw spoza UE. Jeżeli dane państwo nie ustanowiło punktu NFIP, należy wystąpić do departamentu ministerialnego odpowiedzialnego za działanie policji, by wyznaczył centralny punkt kontaktowy w policji. Jego dane kontaktowe należy przekazać pozostałym punktom NFIP oraz zamieścić na portalu internetowym NFIP.

1.4. Zwalczanie terroryzmu oraz przestępczości poważnej i zorganizowanej

W przypadku wymiany informacji o kwestiach takich, jak zwalczanie terroryzmu oraz poważna i zorganizowana przestępczość właściwy organ ścigania państwa organizującego imprezę może komunikować się za pośrednictwem istniejącej sieci lub wyznaczonego w tym celu wyspecjalizowanego oficera łącznikowego.

ROZDZIAŁ 2

2. Ogólne wytyczne dotyczące roli i zadań punktów NFIP na arenie krajowej

Na szczeblu krajowym punkt NFIP powinien działać jako krajowe źródło wiedzy eksperckiej w dziedzinie zabezpieczania przez policję meczów piłki nożnej. Wypełniając tę rolę, punkt NFIP powinien wykonywać wiele ważnych zadań związanych z meczami piłki nożnej, w tym:

- koordynować wymianę informacji dotyczących meczów piłki nożnej rozgrywanych w ramach rozgrywek krajowych,
- zbierać i analizować dane dotyczące incydentów związanych z piłką nożną (które miały miejsce na stadionach lub poza nimi) oraz o powiązanych aresztowaniach i zatrzymaniach, a także rezultatach wszelkich wynikających z nich postępowań sądowych lub administracyjnych,
- zbierać i analizować informacje o nakładaniu środków polegających na wykluczeniu oraz – w stosownych przypadkach – egzekwować stosowanie takich środków,
- w stosownych przypadkach koordynować i organizować szkolenia i pracę funkcjonariuszy zbierających informacje lub funkcjonariuszy prowadzących monitoring kibiców (spotterów).

Punkt NFIP może zawrzeć ze stroną trzecią formalną umowę dwustronną dotyczącą wymiany pewnych informacji, zgodnie z prawem krajowym. Informacji tych nie można udostępniać dalej bez zgody jednostki będącej źródłem informacji.

Punkty NFIP mogą odegrać kluczową rolę we wspomaganiu dowódców policji odpowiedzialnych za zabezpieczanie meczów w realizowaniu ich strategicznych i operacyjnych priorytetów podczas wszystkich międzynarodowych meczów piłki nożnej. Podstawowe priorytety w przypadku operacji zabezpieczania prowadzonych przez państwo organizujące imprezę powinny obejmować:

- zapewnianie kibicom i społecznościom lokalnym bezpiecznego i przyjaznego otoczenia,
- zarządzanie wszystkimi aspektami imprezy związanymi z jej zabezpieczeniem,
- określanie rodzaju przygotowań i strategii operacyjnych dotyczących operacji zabezpieczania meczów, opartych na informacjach pochodzących z policyjnych ocen ryzyka,
- monitorowanie scenariuszy pojawiającego się zagrożenia i proporcjonalne reagowanie, dzięki wczesnym, ukierunkowanym interwencjom, by zapobiegać eskalacji ryzyka,
- maksymalizowanie wykorzystania informacji i porad dotyczących dynamiki zachowań kibiców przyjezdnych zapewnionych przez oddziały policji oddelegowane z państwa kibiców przyjezdnych, oraz
- ułatwianie rozumienia, w jaki sposób najlepiej wyjść naprzeciw potencjalnie różnym kulturom, stylom i taktykom oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych w przypadku operacji zabezpieczania meczów w państwie organizującym imprezę.

ROZDZIAŁ 3

3. Współpraca policji państwa organizującego imprezę i oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych**3.1. Podstawowe zasady**

Państwa, które zgodnie z prawem mogą nie dopuścić do podróży zagranicznej kibiców stwarzających ryzyko, powinny zastosować wszelkie niezbędne środki, by cel ten skutecznie zrealizować, i powinny poinformować o tym państwo organizujące imprezę. Każde państwo powinno zastosować wszelkie możliwe środki, by uniemożliwić swoim obywatelom zakłócanie porządku publicznego w innym państwie lub próby organizacji takiego zakłócenia.

Powszechne europejskie doświadczenia z ostatniej dekady pokazują, jak istotną rolę oddziały policji oddelegowane z państwa kibiców przyjezdnych odgrywają w operacjach zabezpieczania meczów państwa organizującego imprezę.

3.2. Wspieranie operacji zabezpieczania meczów prowadzonych przez państwo organizujące imprezę

Prócz kompleksowej wymiany informacji, i zgodnie z zasadami przedstawionymi w rozdziale 1 podręcznika, punkt NFIP państwa organizującego imprezę, po wyczerpujących konsultacjach z właściwym organem policji zajmującym się operacjami zabezpieczania, powinien zaprosić oddziały policji oddelegowane z państwa delegującego/państw delegujących w przypadku każdego większego turnieju.

Aby zapewnić wartość dodaną operacji zabezpieczania meczów w państwie organizującym imprezę, oddziały policji oddelegowane z państwa kibiców przyjezdnych powinny bezwzględnie obejmować personel dysponujący wiedzą i doświadczeniem w zakresie dynamik i zachowań kibiców przyjezdnych.

Podczas imprezy oddziały policji oddelegowane z państwa kibiców przyjezdnych powinny być postrzegane jako podstawowe źródło informacji o kibicach przyjezdnych, ich zachowaniu i wszelkich potencjalnych zagrożeniach. Wartość dodana dla dowódcy policji państwa organizującego imprezę może obejmować:

- zarządzanie tłumem w przypadku zwykłych kibiców,
- otrzymywanie informacji przed meczem i w dniu meczu, dzielenie się takimi informacjami,
- ściśle monitorowanie wydarzeń, by na czas dostarczyć policji państwa organizującego imprezę dokładnych informacji,
- monitorowanie zachowań kibiców, interpretowanie go oraz wyszukiwanie i monitorowanie kibiców stanowiących ryzyko i identyfikowanie potencjalnych scenariuszy ryzyka, by zapewnić wkład w prowadzoną na bieżąco dynamiczną ocenę ryzyka (zob. dodatek 5),
- tam, gdzie uzgodniono to z szefem oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych, i z uwzględnieniem policyjnej oceny ryzyka – prewencyjne interwencje, by zapobiec eskalacji ekscesów kibiców przyjezdnych,
- kontakty z kibicami przyjezdnymi i działanie jako łącznik między kibicami a policją państwa organizującego imprezę, by pomóc radzić sobie z potencjalnymi lub pojawiającymi się kwestiami,
- gromadzenie dowodów na przestępcze zachowania i ekscesy oraz naruszenia prawa, a także identyfikowanie przyjezdnych kibiców naruszających prawo.

3.3. Uzgodnienia dotyczące współpracy

Zgodnie z decyzją Rady 2002/348/WSiSW w przypadku pojedynczych meczów międzynarodowych oficjalne zaproszenie dla oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych należy przekazać za pośrednictwem punktu NFIP państwa organizującego imprezę. Ze względu na szczególne cele współpracy w zaproszeniu należy wskazać skład oddelegowanych oddziałów oraz doprecyzować rolę i obowiązki jego członków. Należy w nim również określić planowany czas pobytu oddelegowanych oddziałów policji w państwie organizującym imprezę.

W przypadku międzynarodowych turniejów i pojedynczych meczów (na prośbę każdego z punktów NFIP) oficjalne zaproszenie dla oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych powinno zostać wysłane przez właściwy organ państwa organizującego imprezę, zgodnie ze wskazówkami punktu NFIP tego państwa, i może podlegać umowie międzyrządowej.

Jeżeli punkt NFIP państwa organizującego imprezę nie zaprosi oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych, punkt NFIP państwa delegującego może, jeśli uzna to za stosowne, wystąpić do tego pierwszego punktu NFIP z propozycją wysłania oddelegowanych oddziałów. W przypadku nieprzyjęcia tej propozycji przez punkt NFIP państwa organizującego imprezę działania wszelkich funkcjonariuszy policji, którzy mimo wszystko tam się udadzą, będą nieoficjalne i nie będą objęte zakresem stosowania niniejszego podręcznika.

Szczegółowe zaproszenie do udzielenia wsparcia powinno zostać uzgodnione między zainteresowanymi punktami NFIP odpowiednio wcześniej przed turniejem lub pojedynczym meczem, co zapewni oddziałom policji oddelegowanym z państwa kibiców przyjezdnych wystarczający czas na przygotowanie. Z tego względu zaproszenie do udzielenia wsparcia należy wystosować jak najszybciej po ogłoszeniu daty meczu.

W przypadku pojedynczych meczów międzynarodowych oddziały policji oddelegowane z państwa kibiców przyjezdnych będą potrzebować na przygotowania co najmniej trzech tygodni. Jeżeli data meczu ogłoszona zostaje z mniejszym wyprzedzeniem niż trzy tygodnie (np. w końcowej fazie europejskich rozgrywek klubowych lub w związku z podwyższonym ryzykiem), zaproszenie należy przesłać natychmiast. W przypadku turniejów międzynarodowych przygotowanie oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych zajmuje co najmniej 16 tygodni.

Szczegóły ustaleń na potrzeby pojedynczego meczu (np. co do uprawnień policji, wyposażenia, umundurowania itd.) odnoszące się do oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych uzgadnia się w drodze negocjacji między odnośnymi punktami NFIP przeprowadzonych po konsultacji z lokalną policją.

3.4. Wzory protokołów dotyczących pojedynczych meczów

Sekcja 3.14 przedstawia wzór przydatny przy negocjowaniu umów dwustronnych w zakresie ustaleń dotyczących międzynarodowej współpracy policyjnej, które będą miały zastosowanie do większych turniejów piłkarskich.

Zdecydowanie zaleca się jednak, by ustalenia dotyczące rozmieszczania oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych w przypadku pojedynczego międzynarodowego meczu były uzgodnione z wyprzedzeniem przez państwo organizujące imprezę i państwo delegujące oraz wyszczególnione w protokole. Wzory protokołów przedstawiono w dodatku 1, dla sytuacji, gdy oba państwa są stronami konwencji z Prüm, i w dodatku 2, gdy jedno z państw, lub oba, nie stosują tej konwencji.

W przypadku braku dwustronnej umowy międzyrządowej ustalenia muszą być zgodne z art. 17 decyzji Rady 2008/616/WSiSW⁽¹⁾ oraz ze stosownymi przepisami prawa krajowego.

Liczebność oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych nie może przekraczać liczebności zaakceptowanej przez punkt NFIP państwa organizującego imprezę. Oddziały te muszą stosować się do procedur policji państwa organizującego odnoszących się do dowodzenia i kontroli. Jeżeli oddziały te działają w sposób nieprzewidziany w warunkach umowy, działania te uznaje się za wykraczające poza zakres stosowania niniejszego podręcznika oraz stosownych decyzji Rady UE i traktatów.

3.5. Koszty i ustalenia finansowe

Koszty dotyczące przyjmowania i rozmieszczania oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych będą różne w zależności od wielu czynników, w tym rozmiaru oddziałów, odległości i środków transportu itp., ale zazwyczaj są ograniczone i stanowią dobrą inwestycję, gdyż zmniejszają zagrożenia dla bezpieczeństwa i ochrony⁽²⁾. Zdecydowanie zalecono, by każde państwo członkowskie przewidziało w budżecie kwoty na przyjmowanie i delegowanie oddziałów policji w przypadku wszystkich meczów międzynarodowych.

W każdym przypadku państwo organizujące imprezę powinno płacić za zakwaterowanie, posiłki (lub wypłacać diety) oraz podróże wewnątrz tego państwa, a państwo delegujące – za podróże między państwami i wypłacać pensje oddelegowanym funkcjonariuszom (chyba że odpowiednie punkty NFIP w drodze wyjątku uzgodnią co innego). Uzgodnienia te należy doprecyzować w powyżej opisanym protokole rozmieszczenia oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych, którego wzór jest dostępny w portalu internetowym NFIP.

3.6. Wizyty organizacyjne

Policja państwa organizującego imprezę powinna stworzyć najważniejszym członkom oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych możliwość zapoznania się z organizacją działań policji w tym państwie lub w mieście (miastach), w którym(-ych) odbywa się impreza, oraz zapoznania się z położeniem stadionu, a także stworzyć możliwość poznania dowódcy(-ów) operacyjnego(-ych) w mieście (miastach), w którym(-ych) odbywa się impreza, w dniu(-ach) meczu:

- w przypadku turniejów międzynarodowych wizyta taka powinna odbyć się co najmniej na sześć tygodni przed turniejem (np. w formie warsztatów lub seminariów z udziałem najważniejszych członków oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych),
- w przypadku pojedynczych meczów międzynarodowych – na kilka dni przed meczem.

Takie wizyty organizacyjne stanowią dla przedstawicieli policji lokalnej i oddelegowanej z państwa kibiców przyjezdnych idealną okazję do zmaksymalizowania międzynarodowej współpracy poprzez:

- wymianę logistycznych informacji o ustaleniach dotyczących kibiców w mieście lub miejscowości, w których organizowana jest impreza,
- odwiedzanie miejsc, w których kibice przyjezdni mają się zbierać przed meczem i po nim,
- omawianie i uzgadnianie roli oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych,
- informowanie o przygotowaniach i operacjach zabezpieczania meczów państwa organizującego imprezę,
- planowanie włączenia w operacje zabezpieczania meczów oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych,
- określanie właściwych przepisów i granic tolerancji stosowanych przez policję,

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 12).

⁽²⁾ Przeprowadzona w 2014 r. analiza potwierdziła, że średnie koszty były niskie i stanowiły dobrą inwestycję policyjnych środków budżetowych:

- podawano, że średni koszt przyjmowania oddziałów oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych to **282 EUR na delegację**, co obejmowało zakwaterowanie i koszty podróży wewnątrz danego państwa,
- podawano, że średni koszt rozmieszczenia oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych to **850 EUR na delegację**, co obejmuje koszty podróży między państwami i diety funkcjonariuszy.

(Zob. także rezolucję Rady w sprawie kosztów przyjmowania i rozmieszczania oddelegowanych oddziałów policji podczas międzynarodowych meczów piłki nożnej (i innych międzynarodowych imprez sportowych), które dotyczą co najmniej jednego państwa członkowskiego, przedstawioną w dokumencie 11908/16).

- budowanie zaufania i kanałów skutecznej współpracy między tymi służbami policyjnymi, oraz
- w stosownych przypadkach – określanie środków rozdzielania grup kibiców w mieście lub miejscowości, w których organizowana jest impreza.

3.7. Asystowanie oddziałom policji oddelegowanym z państwa kibiców przyjezdnych

Zapewnienie bezpieczeństwa wszystkim członkom oddziałów policji oddelegowanym z państwa kibiców przyjezdnych jest kwestią nadrzędną i należy ją uwzględniać we wszystkich ocenach ryzyka przeprowadzanych przez policję państwa organizującego imprezę i państwa delegującego dotyczących rozmieszczenia sił policyjnych.

Członkowie oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych, w szczególności oficer łącznikowy, koordynator działań oraz funkcjonariusze operacyjni (zob. niżej) powinni działać w asyście funkcjonariuszy lokalnej policji (zwanymi przewodnikami), którzy sami powinni być aktywnymi funkcjonariuszami policji, z doświadczeniem w zabezpieczaniu meczów piłki nożnej we własnym mieście lub kraju, znającymi miejsce meczu i potencjalne obszary ryzyka.

Przewodnicy:

- powinni zostać uwzględnieni w krajowej/lokalnej operacji zabezpieczania meczów i mieć możliwość przekazywania informacji pozwalających dowódcom operacyjnym policji na podejmowanie najważniejszych decyzji,
- powinni znać organizację, procedury i strukturę dowodzenia swojej policji,
- nie powinni być odpowiedzialni za monitorowanie własnych kibiców stwarzających ryzyko, gdy asystują oddziałom policji oddelegowanym z państwa kibiców przyjezdnych,
- powinni otrzymać szczegółowy instruktaż na temat: operacji zabezpieczania prowadzonej przez państwo organizujące imprezę, swoich własnych obowiązków oraz zadań, których wykonania oczekuje się od członków oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych,
- powinni odpowiadać za bezpieczeństwo oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych i zapewniać kanał komunikacji z policją państwa organizującego imprezę,
- na czas trwania operacji powinni zostać rozmieszczeni przy oddziałach policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych; umożliwi to wypracowanie skutecznych kontaktów roboczych,
- podczas pracy z oddziałami policji oddelegowanymi z państwa kibiców przyjezdnych powinni posługiwać się wcześniej uzgodnionym, znanym obu stronom językiem.

3.8. Skład oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych

Skład oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych powinien umożliwiać wspieranie operacji zabezpieczania meczów prowadzonych przez policję państwa organizującego imprezę.

W zależności od dokładnego charakteru wsparcia, które ma być udzielane, w skład delegacji mogą wchodzić następujące osoby:

- 1) **szef delegacji** odpowiadający za oddziały policji oddelegowane z państwa kibiców przyjezdnych ze względu na pełnioną funkcję i stopień w hierarchii;
- 2) **oficer łącznikowy** (może być ich wielu, jeżeli tak postanowią odnośne punkty NFIP) odpowiadający w szczególności za wymianę informacji między państwem delegującym a państwem organizującym imprezę;
- 3) **koordynator działań** odpowiadający za koordynowanie prac oddelegowanych funkcjonariuszy policji;
- 4) **funkcjonariusze prowadzący monitoring kibiców (spotterzy)**, którym zleca się monitorowanie, kontakty z kibicami, eskortowanie i inne zadania;
- 5) **rzecznik prasowy/oficer prasowy** do kontaktów z mediami.

Podczas międzynarodowych turniejów najbardziej prawdopodobnym miejscem pracy oficera łącznikowego jest jedno- lub dwunarodowe Policyjne Centrum Koordynowania Informacji (PICC), a miejscem pracy koordynatora działań może być lokalne centrum informacji w miejscowości, w której mecz ma zostać rozegrany. W przypadku pojedynczych meczów mogą zostać skierowani do punktu NFIP państwa organizującego imprezę lub innego właściwego miejsca.

W przypadku pojedynczego meczu oficer łącznikowy/koordynator działań powinien ściśle współpracować z policją z miasta organizującego imprezę.

Policja państwa organizującego imprezę powinna zapewnić oficerom łącznikowym/koordynatorom działań dostęp do odpowiedniego sprzętu, tak by mogli skutecznie wykonywać swoje zadania.

Członkowie oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych mogą pełnić swoje obowiązki ubrani po cywilnemu lub w mundurach.

3.9. Podstawowe zadania oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych

Aby zapewnić wartość dodaną operacjom zabezpieczania meczów w państwie organizującym imprezę, oddziały policji oddelegowane z państwa kibiców przyjezdnych powinny bezwzględnie obejmować personel dysponujący wiedzą i doświadczeniem w zakresie dynamik i zachowań kibiców przyjezdnych.

Oddziały policji oddelegowane z państwa kibiców przyjezdnych powinny mieć następujące umiejętności:

- dobra praktyczna znajomość niniejszego podręcznika,
- wiedza na temat wymaganych procedur ułatwiających międzynarodową wymianę informacji,
- zdolność do skutecznego reprezentowania swojego kraju i pełnienia swojej roli podczas współpracy ze służbami policji państwa organizującego imprezę (wymagane są: umiejętność dyplomatycznego zachowania, pewność siebie i niezależność oraz zdolność do komunikowania się we wcześniej uzgodnionym, znanym obu stronom języku),
- znajomość sytuacji własnego kraju, jeżeli chodzi o akty przemocy i zakłócenia porządku związane z meczami piłki nożnej.

Główne zadania oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych można podsumować w następujący sposób:

- gromadzenie informacji/danych wywiadowczych i przekazywanie ich w ramach oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych oraz policji państwa organizującego imprezę,
- zapewnianie efektywnego rozmieszczenia funkcjonariuszy operacyjnych (w mundurze lub po cywilnemu), tak by mogli odegrać integralną rolę w działaniach związanych z imprezą prowadzonych przez policję państwa organizującego imprezę,
- dostarczanie w odpowiednim czasie precyzyjnych wskazówek dowódcy policji państwa organizującego imprezę.

Podstawową rolą szefa delegacji jest działanie jako strategiczny i taktyczny doradca organów państwa organizującego imprezę.

Podstawową rolą oficera łącznikowego lub koordynatora działań (to może być ta sama osoba, zależnie od dwustronnych policyjnych ustaleń dotyczących rozmieszczenia) jest ułatwienie skutecznej wymiany informacji między organami państwa delegującego i państwa organizującego imprezę w przypadku pojedynczego meczu lub turnieju piłki nożnej. Jeżeli nie wyznaczono ani oficera łącznikowego, ani koordynatora działań, ich zadania powinien wykonać szef delegacji.

Operacyjni funkcjonariusze policji rozmieszczeni w ramach delegacji nazywani są funkcjonariuszami prowadzącymi monitoring kibiców (spotterami).

Funkcjonariusze tacy, po cywilnemu lub umundurowani, mogą:

- być wykorzystywani przez policję państwa organizującego imprezę do interakcji z kibicami przyjezdnymi, a zatem służyć pomocą przy zarządzaniu tłumem,
- pomagać w zmniejszaniu anonimowości wmieszanych w tłum kibiców stwarzających ryzyko, a także w zmniejszaniu ich zdolności do podlegania do aktów przemocy lub zakłóceń porządku lub ich zdolności do udziału w tych aktach przemocy lub zakłóceniach porządku bez poniesienia kary.

Funkcjonariusze prowadzący monitoring kibiców powinni mieć doświadczenie w zabezpieczaniu meczów piłki nożnej we własnym kraju.

Powinni:

- dysponować umiejętnościami i mieć doświadczenie w zakresie skutecznego komunikowania się (w stosownych przypadkach) w celu wywierania wpływu na zachowanie kibiców, lub
- być specjalistami w zakresie zachowania kibiców z ich kraju i w zakresie potencjalnych zagrożeń przez nich stwarzanych, oraz
- być w stanie skutecznie komunikować się podczas imprezy z policją państwa organizującego imprezę w zakresie rodzajów zagrożeń, jakie kibice przyjezdni mogą stanowić w danym miejscu i czasie.

Funkcjonariusze prowadzący monitoring kibiców powinni być w stanie przekazywać pozytywne i negatywne informacje dotyczące kibiców przyjezdnych. Umożliwi to dowódcom policji państwa organizującego imprezę podejmowanie wyważonych decyzji co do konieczności podjęcia interwencji lub sprzyjania legalnym zachowaniom kibiców.

Z zastrzeżeniem uzyskania zgody państwa organizującego imprezę, oddelegowani funkcjonariusze prowadzący monitoring kibiców mogą także zostać rozmieszczeni w celu gromadzenia danych wywiadowczych/materiału dowodowego – z zastosowaniem uzgodnionego sprzętu – na potrzeby policji państwa organizującego imprezę lub do celów ścigania w ich własnym państwie.

3.10. Język

Zainteresowane kraje powinny z wyprzedzeniem dokonać odpowiednich ustaleń co do używanych języków.

Jeżeli jest to możliwe, oddziały policji oddelegowane z państwa kibiców przyjezdnych powinny obejmować funkcjonariuszy znających język państwa organizującego imprezę, by ułatwić komunikację między funkcjonariuszami państwa organizującego imprezę i państwa delegującego.

3.11. Współpraca między policją państwa organizującego imprezę i państwa delegującego podczas imprezy

Oddziały policji oddelegowane z państwa kibiców przyjezdnych należy poinformować o operacyjnym planie zabezpieczenia imprezy przygotowanym przez policję państwa organizującego imprezę (w tym o zasadach zarządzania tłumem i granicach tolerancji wobec określonych zachowań). Oddziały te należy w pełni włączyć w operację policji państwa organizującego imprezę (i umożliwić im uczestnictwo w odprawie przed meczem i w spotkaniach podsumowujących organizowanych po meczach).

Policja państwa organizującego imprezę oraz oddziały policji oddelegowane z państwa kibiców przyjezdnych powinny na bieżąco informować własny punkt NFIP o rozwoju wydarzeń podczas operacji, a w terminie pięciu dni po meczu złożyć mu stosowne sprawozdanie.

Oddziały policji oddelegowane z państwa kibiców przyjezdnych powinny zawsze dbać o to, by ich działania niepotrzebnie nie narażały na szwank bezpieczeństwa innych osób⁽¹⁾.

3.12. Korzystanie z kamizelek identyfikacyjnych

Jeżeli obie strony ustalą tak ze względów taktycznych, funkcjonariusz oddelegowany bez umundurowania może korzystać z opisanych w dodatku 4 standardowych odblaskowych, wyróżniających się kamizelek identyfikacyjnych przeznaczonych dla oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych. Każdy z oddelegowanych funkcjonariuszy powinien zabierać taką kamizelkę w zagraniczne podróże służbowe.

3.13. Akredytacja

Siły policyjne państwa organizującego imprezę – w porozumieniu z organizatorami meczu – w stosownych przypadkach zapewniają oddziałom policji oddelegowanym z państwa kibiców przyjezdnych wstęp na stadion i akredytację (miejsca siedzące nie są konieczne), by oddziały te mogły skutecznie wypełniać swoje zadania. Na odprawie (-ach) przed meczem należy o tym poinformować siły porządkowe oraz pozostały personel odpowiedzialny za ochronę.

3.14. Imprezy piłkarskie w państwach, w których nie ustanowiono punktów NFIP

Jak wielokrotnie podkreślono w niniejszym podręczniku, w szczególności w rozdziale 1 powyżej, gdy mecz lub turniej piłki nożnej rozgrywany jest w państwie, w którym nie ustanowiono punktu NFIP, wszystkie informacje powinny być wymieniane między wyznaczonym policyjnym punktem kontaktowym w państwie organizującym imprezę a punktem NFIP w państwie delegującym.

Podczas imprezy wyznaczony policyjny punkt kontaktowy w państwie organizującym imprezę powinien komunikować się z punktem NFIP w państwie delegującym/państwach delegujących poprzez wyznaczonego oficera łącznikowego oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych, jeżeli takiego wyznaczono.

3.14a. Umowy dwustronne

Zdecydowanie zaleca się, by na wczesnym etapie przygotowań państwa biorące udział w imprezie zawarły z organami państwa organizującego imprezę dwustronną umowę określającą zasady wymiany informacji, rozmieszczenia oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych i uzgadniającą inne sprawy z zakresu współpracy policyjnej w związku z imprezą. Takie umowy dwustronne mogą również obejmować obszary współpracy rządowej i sądowej. Wzór umowy dwustronnej przedstawiono w dokumencie 12261/16. Zawiera on wykaz kwestii, które powinny być rozważane i uzgadniane przez obie strony. Wzór nie jest umową modelową, lecz raczej ma służyć jako pomoc w negocjacjach dwustronnych.

⁽¹⁾ Zob. art. 21 i 22 decyzji z Prüm poświęcone odpowiedzialności cywilnej i karnej.

3.14b. Współpraca punktów NFIP

Zaleca się, by przygotowując się do wspierania prac przy większych turniejach, punkt NFIP:

- wymieniał informacje o rozmowach/negocjacjach dwustronnych prowadzonych z organami państwa organizującego imprezę,
- na wczesnym etapie rozpoczął i prowadził dialog z organami państwa organizującego imprezę, poprzez organy międzynarodowe – zwłaszcza Interpol – co ma podkreślić kluczową rolę europejskiej sieci punktów NFIP, oraz
- odbywał skoordynowane wizyty w odpowiednich miastach i na stadionach w państwie organizującym imprezę, by doprecyzować lokalne ustalenia i wspomagać skuteczny dialog na poziomie krajowym i lokalnym.

3.15. Rola Interpolu i Europolu

Siec punktów NFIP zapewnia właściwy kanał wymiany aktualnych informacji dotyczących zarządzania tłumem, bezpieczeństwa i porządku publicznego i powiązanych zagrożeń. Zgodnie z prawem europejskim konieczna jest wymiana takich informacji między służbami policyjnymi państwa organizującego imprezę i państwa delegującego poprzez właściwe punkty NFIP lub między wyznaczonym policyjnym punktem kontaktowym w państwie organizującym imprezę i oficerami łącznikowymi oddziałów policji oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych rozmieszczonych w państwie organizującym podczas imprezy.

Punkty NFIP mogą jednak kontaktować się z Interpołem lub Europolem w kwestiach dotyczących powiązań między działaniami grup kibiców stwarzających ryzyko i powiązań z poważną i zorganizowaną przestępczością lub innymi rodzajami przestępczości, niezwiązanymi z piłką nożną.

Ponadto Europol, Interpol i inne organy w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, oraz Frontex, mogą – zgodnie ze swoimi mandatami – odgrywać istotną rolę we wspieraniu właściwych organów państw organizujących większe międzynarodowe turnieje piłki nożnej. Może to obejmować świadczenie różnych usług wspierających, zapewnianie odpowiednich informacji i analiz oraz ocen zagrożenia w przypadku poważnej i zorganizowanej przestępczości lub terroryzmu.

Na przykład, podczas większych turniejów:

- można rozmieścić zespół Interpolu ds. wspierania dużych imprez, by wspierał działania organów ścigania podczas większego turnieju,
- Europol może rozmieścić swój personel w centrum koordynacyjnym policji państwa organizującego imprezę, by ułatwić wymianę informacji, zapewnić wsparcie wywiadowcze i analityczne w dziedzinie przestępczości zorganizowanej, terroryzmu i innych form poważnej przestępczości,
- personel państwa organizującego imprezę i personel Frontexu mogą dokonać dwustronnych ustaleń w zakresie operacji transgranicznych.

W takich przypadkach punkty NFIP państw delegujących, lub szefowie oddelegowanych oddziałów policji powinni starać się ustalić na wczesnym etapie, jakie są konkretne funkcje tych organów i współpracować z nimi w odpowiedni sposób w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.

ROZDZIAŁ 4

4. Współpraca policji z organizatorem

Ścisła współpraca policji z zarządcą stadionu/organizatorem meczu (i innymi zaangażowanymi stronami, w tym wszelkimi prywatnymi firmami ochroniarskimi i służbami porządkowymi działającymi na stadionach) ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia skutecznych rozwiązań w zakresie ochrony i bezpieczeństwa imprez organizowanych na stadionach.

Na szczeblu lokalnym kluczową rolę odgrywa współpraca między dowódcą policji odpowiedzialnym za zabezpieczanie meczów a osobą, którą organizator meczu wyznaczył jako odpowiedzialną za zapewnienie bezpieczeństwa i zarządzanie tłumem w obrębie stadionu, zwaną zwykle „kierownikiem ds. bezpieczeństwa stadionu” (*stadium safety officer* lub, w niektórych krajach, *security officer*).

Dowódca policji i kierownik ds. bezpieczeństwa stadionu powinni współpracować, a w swoich działaniach nawzajem się uzupełniać – bez uszczerbku dla przypadających im obowiązków, kompetencji i zadań. Mogą być one określone w przepisach krajowych lub regulaminie stadionu lub też wyszczególnione w pisemnej umowie między organizatorem a policją (często nazywanej „listem intencyjnym”) precyzującej (ewentualne) zadania wykonywane przez policję w zakresie podstawowych funkcji zarządzania tłumem. Do takich zadań należą: wspieranie personelu odpowiedzialnego za bezpieczeństwo (stewardów) w zapobieganiu i stawianiu czoła zakłóceniom porządku publicznego i innym przestępstwom; uruchamianie opracowanych przez organizatora procedur awaryjnych; oraz określanie okoliczności, w jakich policja powinna przejmować kontrolę nad całością lub częścią stadionu w sytuacjach nadzwyczajnych i w razie poważnego incydentu, oraz procedurę takiego przejmowania kontroli przez policję i ponownego przejścia kontroli przez organizatora.

Efektom ścisłej współpracy powinno być także zapewnienie, by organizator brał pod uwagę opinie policji na temat kluczowych aspektów dotyczących bezpieczeństwa na stadionie. W ten sposób można uregulować wiele istotnych kwestii dotyczących m.in. wykorzystania monitoringu wizyjnego (CCTV) do celów zarządzania tłumem i gromadzenia dowodów; wspólnie stosowanych lub opracowanych specjalnie w tym celu uzgodnień dotyczących komunikacji na stadionie; możliwości wykorzystania stewardów oddelegowanych z państwa kibiców przyjezdnych jako osób kontaktowych zarówno na terenie stadionu, jak i podczas dojazdu na stadion i w drodze powrotnej; uzgodnień dotyczących pomieszczenia służącego jako zintegrowane stanowisko dowodzenia dla różnych służb odpowiedzialnych za zabezpieczenie meczu, w stosownych przypadkach obejmującego stanowisko dowodzenia policji.

Szczegółowe wskazówki na ten temat przedstawiono w skonsolidowanym zaleceniu Stałego Komitetu Rady Europy nr 1/2015 w sprawie zintegrowanego podejścia do ochrony, bezpieczeństwa i obsługi.

ROZDZIAŁ 5

5. Współpraca policji z organami sądowymi i prokuraturami

Treść tego rozdziału należy interpretować w kontekście zróżnicowanej struktury i zróżnicowanych kompetencji organów sądowych i prokuratur w państwach członkowskich.

Ścisła współpraca policji z organami sądowymi i prokuraturami może przynieść istotne korzyści zarówno w przypadku pojedynczych meczów, jak i turniejów.

Państwo organizujące imprezę zachowuje suwerenność i jurysdykcję w odniesieniu do wszystkich domniemych czynów zabronionych związanych z imprezą popełnionych na jego terytorium; jednak policja i inne organy państw członkowskich oraz właściwe organy UE (np. Eurojust) powinny wspierać – o ile to możliwe i dopuszczalne – organy sądowe i organy ścigania państwa organizującego imprezę.

Wszystkie państwa członkowskie powinny dopilnować, by można było szybko i odpowiednio zająć się czynem zabronionym związanym z imprezą.

Policja państwa organizującego imprezę oraz inne organy powinny udzielić kibicom przyjezdnym oraz oddziałom policji oddelegowanym z ich państwa informacji o miejscowych przepisach prawnych i procedurach karnych, cywilnych i administracyjnych, a także o maksymalnych karach za najpowszechniejsze czyny zabronione związane z meczami piłki nożnej.

Podczas wszystkich międzynarodowych meczów piłki nożnej należy w pełni korzystać – w stosownych przypadkach – z obowiązujących wielostronnych porozumień o wzajemnej pomocy prawnej. Państwo organizujące imprezę może także zawrzeć dwustronne porozumienia z innymi państwami o ściślejszej pomocy prawnej przed imprezą sportową, w trakcie jej trwania i po jej zakończeniu.

Punkty NFIP państw udzielających wsparcia powinny udzielić punktowi NFIP państwa organizującego imprezę informacji:

- o wszelkich możliwościach prawnych, którymi dysponują (np. zakaz wstępu na mecz/zakaz opuszczania kraju), by nie pozwolić kibicom stwarzającym ryzyko na udział w imprezie,
- o środkach, jakie może podjąć oddział policji oddelegowany z państwa kibiców przyjezdnych lub inny właściwy podmiot (np. oddelegowany prokurator łącznikowy) w celu gromadzenia materiału dowodowego dotyczącego czynów zabronionych związanych z meczami piłki nożnej i popełnionych przez kibiców przyjezdnych,
- o tym, jakie czyny zabronione popełnione w państwie organizującym imprezę można ścigać w państwie udzielającym wsparcia (po powrocie sprawy).

Państwo organizujące imprezę może zwrócić się do innych państw o oddelegowanie prokuratora/sędziego łącznikowego, który będzie obecny podczas imprezy.

Zaleca się, by organ państwa organizującego imprezę – zgodnie z krajowymi przepisami o ochronie danych – dostarczył oddziałowi policji lub właściwemu podmiotowi oddelegowanemu z państwa kibiców przyjezdnych (np. oddelegowanym prokuratorom łącznikowym) informacji na temat obywateli tego państwa, które znajdują się w rejestrze karnym, rejestrach sądowych oraz raportach policyjnych czy dochodzeniowych, w tym w kartotece aresztowanych.

W ramach rozwiązania alternatywnego państwo udzielające wsparcia może postanowić, że prokurator/sędzia łącznikowy będzie dostępny na wezwanie i gotowy udać się do państwa organizującego imprezę na jego prośbę, lub może wyznaczyć prokuratora/sędziego łącznikowego do utrzymywania kontaktów z wyznaczonym organem państwa organizującego imprezę.

W ramach zakresu zastosowania przepisów krajowych wspierające punkty NFIP starają się niezwłocznie odpowiadać na wnioski o dalsze informacje na temat aresztowanych osób, np. na temat wcześniejszych wyroków skazujących, w tym czynów zabronionych związanych z meczami piłki nożnej.

Sprawę wszelkich kosztów związanych z delegowaniem prokuratorów/sędziów łącznikowych do państwa organizującego imprezę należy rozstrzygnąć w drodze porozumienia dwustronnego.

Państwo organizujące imprezę powinno zapewnić oddelegowanym prokuratorom/sędziom łącznikowym niezbędne środki komunikacji i inne udogodnienia.

ROZDZIAŁ 6

6. Współpraca policji z kibicami

Kontakty policji z grupami kibiców na szczeblu krajowym i lokalnym mogą się w znacznej mierze przyczynić do minimalizacji zagrożeń dla bezpieczeństwa i ochrony podczas międzynarodowych meczów piłki nożnej. Współpraca ta może jednak zostać narażona na szwank, jeżeli zaistnieje wrażenie, że przedstawiciele kibiców pracują na rzecz policji i np. przekazują dane osobowe.

Oddziały policji oddelegowane z państwa kibiców przyjezdnych i przedstawiciele kibiców mogą pomóc w dopilnowaniu, by policja państwa organizującego imprezę była świadoma charakteru i kultury kibiców przyjezdnych. Policja państwa organizującego imprezę powinna także uwzględnić te aspekty przy dokonywaniu dynamicznej oceny ryzyka.

Kibice drużyny gospodarzy, lokalne społeczności i kibice przyjezdni powinni uzyskać potencjalnie istotne informacje i gwarancje bezpieczeństwa dotyczące organizowanej imprezy. Do osiągnięcia tego celu mogą posłużyć m.in.: skuteczna strategia kontaktów z mediami; wykorzystanie mediów społecznościowych/stron internetowych; ulotki informacyjne; oraz ścisła współpraca z wyznaczonymi koordynatorami ds. współpracy z kibicami, przedstawicielami kibiców oraz inicjatywami na rzecz kibiców (takimi jak ambasady kibiców).

Bieżąca współpraca i komunikacja między policją a grupami kibiców może posłużyć jako podstawa do stworzenia bezpiecznej i przyjaznej atmosfery dla wszystkich kibiców; może także służyć przekazywaniu istotnych informacji, takich jak informacje o podróżowaniu, drogach dojazdowych do stadionu, mających zastosowanie przepisach oraz granicach tolerancji dla różnych zachowań.

Oddziały policji z państwa organizującego imprezę i z państwa kibiców przyjezdnych powinny zatem przygotować strategię na potrzeby komunikacji z kibicami (tzw. dialogu). Prowadzeniem dialogu mogą zajmować się wyspecjalizowani (i wyszkoleni) funkcjonariusze ds. komunikacji lub oddziały operacyjne „pierwszej linii” (odpowiedzialne za kontrolę tłumy/porządek publiczny) przeszkolone w zakresie komunikacji i technik rozwiązywania konfliktów.

Podejście to okazało się pomocne w propagowaniu samodyscypliny wśród kibiców oraz ułatwianiu wczesnej i odpowiedniej interwencji w przypadku pojawiających się problemów lub zagrożeń dla bezpieczeństwa.

Szczegółowe wskazówki na ten temat zawarte są w rezolucji Rady dotyczącej podręcznika z zaleceniami w zakresie zapobiegania przemocy i zakłóceniom porządku – oraz zarządzania nimi – podczas międzynarodowych meczów piłki nożnej, które dotyczą co najmniej jednego państwa członkowskiego, poprzez przyjęcie dobrych praktyk w zakresie kontaktów policji z kibicami ⁽¹⁾.

ROZDZIAŁ 7

7. Strategia komunikacyjna i medialna

7.1. Strategia komunikacyjna

Skuteczna i przejrzysta strategia komunikacyjna jest integralną częścią udanej koncepcji bezpieczeństwa i ochrony meczów i turniejów piłki nożnej oraz innych imprez sportowych o wymiarze międzynarodowym.

Służby policyjne państwa organizującego imprezę powinny zatem ściśle współpracować z podmiotami rządowymi i lokalnymi, związkami piłki nożnej/organizatorami imprez piłkarskich, mediami i grupami kibiców przy opracowywaniu i realizacji kompleksowej wielopodmiotowej strategii komunikacyjnej.

Skuteczna wielopodmiotowa strategia medialna jest niezwykle ważnym aspektem każdej strategii komunikacyjnej, jako że zapewnia ona wszystkim stronom, a zwłaszcza kibicom przyjezdnym, ważne informacje, takie jak informacje na temat podróżowania, dróg dojazdowych do stadionu, mających zastosowanie przepisów i poziomów tolerancji dla różnych zachowań.

Głównym jej celem powinno być wykreowanie pozytywnego wizerunku imprezy wśród kibiców miejscowych i przyjezdnych, społeczności lokalnych, ogółu społeczeństwa oraz osób uczestniczących w operacjach z zakresu bezpieczeństwa i ochrony. Strategia może pomóc w wytworzeniu przyjaznej atmosfery dla wszystkich zainteresowanych stron i odegrać ważną rolę w minimalizacji zagrożeń dla bezpieczeństwa i ochrony.

⁽¹⁾ Dok. 11907/16.

7.2. Strategia medialna

Strategia medialna stosowana przez policję (i inne podmioty) powinna służyć co najmniej:

- przekazywaniu informacji w sposób proaktywny, otwarty i przejrzysty,
- przekazywaniu informacji o przygotowaniach z zakresu bezpieczeństwa i ochrony w sposób wzbudzający pozytywne emocje i dający poczucie bezpieczeństwa,
- poinformowaniu, że policja zamierza ułatwić kibicom ich działania, o ile są zgodne z prawem,
- wyjaśnieniu, jakie rodzaje zachowań nie będą tolerowane przez policję,
- jak najszybszemu przekazywaniu wiarygodnych informacji o wszelkich incydentach.

Policja powinna ściśle współpracować z podmiotami rządowymi i lokalnymi, związkami piłki nożnej/organizatorami imprez piłkarskich oraz, w stosownych przypadkach, z grupami kibiców przy tworzeniu i przekazywaniu wielopodmiotowej strategii medialnej, która:

- aktywnie promuje pozytywny wizerunek imprezy,
- zapewnia wyraźny podział obowiązków między policją a podmiotami partnerskimi w zakresie tego, kto w głównej mierze odpowiada za kontakty z mediami dotyczące różnych aspektów bezpieczeństwa i ochrony (i innych aspektów),
- zapewnia wspólne podstawowe dane i informacje dla wszystkich rzeczników policji i rzeczników podmiotów partnerskich (materiały informacyjne powinny być regularnie aktualizowane, tak by uwzględniały powracające tematy lub kwestie, oraz pojawiające się zagrożenia lub wydarzenia),
- gwarantuje, by do mediów lub internetu w okresie przed rozpoczęciem imprezy, w jej trakcie i po jej zakończeniu regularnie przekazywane były informacje oparte na faktach,
- umożliwiałaby przeprowadzanie regularnych briefingów dla prasy/mediów,
- uwzględniała potrzeby/zainteresowania różnych kategorii dziennikarzy/mediów.

ROZDZIAŁ 8

8. Spotkania ekspertów UE ds. bezpieczeństwa i ochrony meczów piłki nożnej

Zdecydowanie zaleca się, aby podczas każdej prezydencji UE organizowano posiedzenie grupy ekspertów ds. ważnych imprez sportowych oraz by prezydencja składała Grupie Roboczej ds. Egzekwowania Prawa sprawozdanie z wyników tego posiedzenia i bieżących prac grupy ekspertów.

Zaleca się ponadto, by każda prezydencja organizowała spotkanie europejskiego zespołu ekspertów ds. bezpieczeństwa i ochrony w związku z meczami piłki nożnej, aby:

- przygotowywać stosowną dokumentację będącą podstawą rozważań grupy ekspertów ds. ważnych imprez sportowych,
- przygotowywać programy prac grupy ekspertów ds. ważnych imprez sportowych oraz monitorować ich realizację,
- monitorować nowe tendencje/zmiany dotyczące zachowań kibiców i powiązane z nimi ryzyko,
- monitorować działalność europejskiej sieci punktów NFIP oraz ją ułatwiać,
- wymieniać się dobrymi praktykami w zakresie międzynarodowej współpracy policji oraz strategii i taktyki stosowanej przez policję podczas zabezpieczenia imprez piłkarskich,
- współpracować z instytucjami partnerskimi na rzecz opracowania zintegrowanego, wielopodmiotowego podejścia do bezpieczeństwa, ochrony i obsługi w związku z meczami piłki nożnej, oraz
- omawiać wszelkie inne interesujące i stosowne kwestie.

ROZDZIAŁ 9

9. Wykaz odnośnych dokumentów dotyczących ochrony i bezpieczeństwa meczów piłki nożnej**9.1. Dokumenty uprzednio przyjęte przez Radę Unii Europejskiej**

1. Zalecenie Rady z dnia 30 listopada 1993 r. dotyczące odpowiedzialności organizatorów imprez sportowych (10550/93).
2. Zalecenie Rady z dnia 22 kwietnia 1996 r. dotyczące wytycznych w sprawie zapobiegania zakłóceniom porządku związanym z meczami piłki nożnej i ograniczania występowania takich zakłóceń porządku z załączonym standardowym formatem wymiany informacji policyjnych o chuliganach piłkarskich (Dz.U. C 131 z 3.5.1996, s. 1).
3. Wspólne działanie z dnia 26 maja 1997 r. dotyczące współpracy w zakresie prawa, ładu i bezpieczeństwa (Dz.U. L 147 z 5.6.1997, s. 1).
4. Rezolucja Rady z dnia 9 czerwca 1997 r. dotycząca zapobiegania chuligaństwu futbolowemu i ograniczania występowania tego zjawiska poprzez wymianę doświadczeń, zakaz wstępu na stadiony i poprzez politykę medialną (Dz.U. C 193 z 24.6.1997, s. 1).
5. Rezolucja Rady z dnia 21 czerwca 1999 r. w sprawie podręcznika dotyczącego międzynarodowej współpracy policyjnej oraz środków w zakresie zapobiegania aktom przemocy i zakłócaniu porządku i kontrolowania takich zjawisk związanych z międzynarodowymi meczami piłki nożnej (Dz.U. C 196 z 13.7.1999, s. 1).
6. Rezolucja Rady z dnia 6 grudnia 2001 r. w sprawie podręcznika zawierającego zalecenia dla międzynarodowej współpracy policyjnej oraz dotyczącego środków w zakresie zapobiegania aktom przemocy i zakłócaniu porządku publicznego i kontrolowania takich zjawisk związanych z międzynarodowymi meczami piłki nożnej, które dotyczą co najmniej jednego państwa członkowskiego (Dz.U. C 22 z 24.1.2002, s. 1).
7. Decyzja Rady z dnia 25 kwietnia 2002 r. dotycząca bezpieczeństwa w związku z meczami piłki nożnej o charakterze międzynarodowym (Dz.U. L 121 z 8.5.2002, s. 1).
8. Rezolucja Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie wprowadzania przez państwa członkowskie zakazu wstępu na obiekty sportowe, na których odbywają się mecze piłki nożnej o charakterze międzynarodowym (Dz.U. C 281 z 22.11.2003, s. 1).
9. Rezolucja Rady z dnia 4 grudnia 2006 r. w sprawie podręcznika zaleceń w zakresie międzynarodowej współpracy policyjnej oraz w zakresie działań prewencyjnych i kontrolnych związanych z aktami przemocy i zakłóceniami porządku podczas międzynarodowych meczów piłki nożnej, które dotyczą co najmniej jednego państwa członkowskiego (Dz.U. C 322 z 29.12.2006, s. 1).
10. Decyzja Rady 2007/412/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. zmieniająca decyzję 2002/348/WSiSW dotyczącą bezpieczeństwa w związku z meczami piłki nożnej o charakterze międzynarodowym (Dz.U. L 155 z 15.6.2007, s. 76).
11. Rezolucja Rady z dnia 3 czerwca 2010 r. w sprawie zaktualizowanego podręcznika z zaleceniami w zakresie międzynarodowej współpracy policyjnej oraz w zakresie działań prewencyjnych i kontrolnych związanych z aktami przemocy i zakłóceniami porządku podczas międzynarodowych meczów piłki nożnej, które dotyczą co najmniej jednego państwa członkowskiego (Dz.U. C 165 z 24.6.2010, s. 1).

9.2. Dokumenty przyjęte przez Radę Europy

1. Konwencja Rady Europy z 2016 r. w sprawie zintegrowanego podejścia do bezpieczeństwa, ochrony i obsługi podczas meczów piłki nożnej i innych imprez sportowych
 2. Zalecenie (2015) nr 1 Stałego Komitetu w sprawie bezpieczeństwa, ochrony i obsługi podczas meczów piłki nożnej i innych imprez sportowych (skonsolidowane zalecenie).
-

Dodatek 1

PROTOCOL FOR THE DEPLOYMENT OF VISITING POLICE DELEGATIONS FOR FOOTBALL MATCHES WITH AN
INTERNATIONAL DIMENSION

(For use when both the host and visiting States are party to the Prüm Treaty)

In compliance with the Prüm Decisions, in particular Article 17 of Council Decision 2008/615/JHA, this protocol sets out the practical detailed arrangements to be agreed between NFIPs for the deployment of visiting police delegations for football matches with an international dimension.

1. Requesting Member State/Country:
2. Requesting Organisation/Contact Person:

Name of the organisation:
Name of contact person (police commander/NFIP):
Role:
Address:
Phone:
Mobile phone:
Email:

3. Event (match or tournament)
- 3a: Place where the operation is to take place

Region, town, area or locality:
Other information:

- 3b: Period covered by the operation

Requested start date	Proposed end date

The end date may be deferred by mutual consent.

- 3c: Officer(s) responsible ⁽¹⁾

From the host Member State/Country

Name	Rank	Function	Service to which officer belongs	Telephone/email

⁽¹⁾ This is normally the person responsible for the locality/venue where the event will take place.

3h: Are the visiting police delegation allowed to use technical intelligence/evidence gathering equipment in the host country?
 YES NO

If YES please define the purpose:

- to support the local police
- for evidential purposes in the police delegation's own country

and the equipment authorised to be used:

- hand-held video camera
- hand-held stills camera
- Other (please detail)

3i: Does this request include authority for the visiting police delegation to bring with them police protective weapons (1)?

Firearms	YES	NO
CS Gas	YES	NO
Batons	YES	NO
Tasers	YES	NO
Other (please specify)	YES	NO

If the answer to any of the above is YES please give details of any special conditions which apply:

3j: Can the visiting police delegation deploy confidential human sources? (commonly known as Informants or Covert Human Intelligence Sources)

YES NO

If YES please specify what conditions apply:

3k: Details of accommodation proposed for the visiting police delegation

3l: Details of transportation that will be provided for the visiting police delegation during the visit

3m: Information about the arrival and departure of the visiting police delegation

(1) Item 3i is based on Article 19 of Council Decision 2008/615/JHA.

4: Costs (who will pay for what?)

In accordance with Chapter 3 of the EU Football Handbook

or

Exceptional alternative proposals apply

If exceptional alternative proposals apply please provide details:

5: Any additional requirements/arrangements (please provide details):

Civil Liability (Article 21 of Council Decision 2008/615/JHA)

1. Where officials of a Member State are operating in another Member State pursuant to Article 17 of Council Decision 2008/615/JHA, their Member State shall be liable for any damage caused by them during their operations, in accordance with the law of the Member State in whose territory they are operating.
2. The Member State in whose territory the damage referred to in paragraph 1 was caused shall make good such damage under the conditions applicable to damage caused by its own officials.
3. In the case provided for in paragraph 1, the Member State whose officials have caused damage to any person in the territory of another Member State shall reimburse the latter in full any sums it has paid to the victims or persons entitled on their behalf.
4. Where officials of a Member State are operating in another Member State pursuant to Article 18 of Council Decision 2008/615/JHA, the latter Member State shall be liable in accordance with its national law for any damage caused by them during their operations.
5. Where the damage referred to in paragraph 4 results from gross negligence or wilful misconduct, the host Member State may approach the seconding Member State in order to have any sums it has paid to the victims or persons entitled on their behalf reimbursed by the latter.
6. Without prejudice to the exercise of its rights vis-à-vis third parties and with the exception of paragraph 3, each Member State shall refrain, in the case provided for in paragraph 1, from requesting reimbursement of damages it has sustained from another Member State.

Criminal liability (Articles 22 of Council Decision 2008/615/JHA)

Officers operating within another Member State's territory under Council Decision 2008/615/JHA shall be treated in the same way as officers of the host Member State with regard to any criminal offences that might be committed by, or against them, save as otherwise provided in another agreement which is binding on the Member States concerned.

Employment relationship (Article 23 of Council Decision 2008/615/JHA)

Officers operating within another Member State's territory under this Council Decision 2008/615/JHA shall remain subject to the employment law provisions applicable in their own Member State, particularly as regards disciplinary rules.

Done at (place and date)

Signature of the competent authority/person (as in Paragraph 2)

RESPONSE REGARDING VISITING POLICE DELEGATION

1. Responding Country:

2. Responding Organisation & Contact Person:

Name of the organisation: Name of contact person (police commander/NFIP): Role: Address: Phone: Mobile phone: Email:
--

3. Police Service(s) or other agency (i.e. Government Ministry) that has responsibility for the visiting police delegation:

--

3a: Details of members of the visiting police delegation (surname/first name of all members to facilitate booking accommodation + mobile telephone & email of one main contact person)

Surname	First Name	Rank	Function	Service to which officer belongs
			Head of Delegation	
			Liaison Officer	
			Operational Coordinator	
			Operational Police Officer — Uniform	
			Operational Police Officer Plain Clothes	
			Press Officer	

Contact Person:

Name of contact person (police commander or other): Role: Address: Phone: Mobile phone: Email:

4a: Agreement to the request

YES

NO

4b: Please give details of any additional requirements/arrangements:

4c: Information about the arrival and departure of the delegation

Done at (place and date)

Signature of the competent authority/person (as in Paragraph 3)

Dodatek 2

PROTOCOL FOR THE DEPLOYMENT OF VISITING POLICE DELEGATIONS FOR FOOTBALL MATCHES WITH AN INTERNATIONAL DIMENSION

(Version to be used when either the organising or visiting State is not party to the Prüm Treaty)

This protocol sets out the practical detailed arrangements to be agreed between NFIPs, or the designated police contact in States which do not have an NFIP, for the deployment of visiting police delegations for football matches with an international dimension.

1. Requesting Member State/Country:

2. Requesting Organisation/Contact Person

Name of the organisation:
Name of contact person (police commander/NFIP):
Role:
Address:
Phone:
Mobile phone:
Email:

3. Event (match or tournament)

3a: Place where the operation is to take place

Region, town, area or locality:
Other information:

3b: Period covered by the operation

Requested start date	Proposed end date

The end date may be deferred by mutual consent.

3c: Officer(s) responsible ⁽¹⁾

From the host Member State/Country

Name	Rank	Function	Service to which officer belongs	Telephone/email

⁽¹⁾ This is normally the person responsible for the locality/venue where the event will take place.

3d: Purpose

Joint operation at a football match/tournament with an international dimension

Specific assistance requested from the seconding Member State(s)/Countries (if YES please indicate the number of officers requested) ⁽¹⁾

Head of Delegation:	YES	NO
Liaison Officer:	YES	NO
Operational Coordinator:	YES	NO
Operational Police Officers in Uniform:	YES	NO
Operational Police Officers in Plain Clothes:	YES	NO
Press Officer:	YES	NO

3e: Place of deployment of the visiting police delegation (to include details of likely locations of deployment, i.e. airports, railway stations, city centre, stadium etc.)

3f: Requested tasks for the visiting police delegation:

Advising and supporting the host policing operation:	YES	NO
Liaison and dialogue with visiting supporters:	YES	NO
Other (please specify):		

3g: Is it planned that any members of the visiting police delegation will have official (executive) powers in the host country?

If YES please provide details:

3h: Are the visiting police delegation allowed to use technical intelligence/evidence gathering equipment in the host country?

If YES please define the purpose:

- to support the local police
- for evidential purposes in the police delegations own country

and the equipment authorised to be used:

- hand held video camera
- hand held stills camera
- Other (please detail)

⁽¹⁾ All members of the visiting police delegation, with the exception of officers who are deployed in uniform, should bring with them the EU standard Police Identification Vest.

3i: Does this request include authority for the visiting police delegation to bring with them police protective weapons?

Firearms	YES	NO
CS Gas	YES	NO
Batons	YES	NO
Tasers	YES	NO
Other (please specify)	YES	NO
If the answer to any of the above is YES please specify any special conditions which apply:		

3j: Can the visiting police delegation deploy confidential human sources? (commonly known as Informants or Covert Human Intelligence Sources)

3k: Details of accommodation proposed for the visiting police delegation

3l: Details of transportation that will be provided for the visiting police delegation during the visit

3m: Information about the arrival and departure of the visiting police delegation

4: Costs (who will pay for what?)

In accordance with Chapter 3 of the EU Football Handbook

or

Exceptional alternative proposals apply

If exceptional alternative proposals apply please provide details:

5: Any additional requirements/arrangements (please provide details):

Civil Liability

Statement of policy

Done at ,

Signature of the competent host authority

RESPONSE REGARDING VISITING POLICE DELEGATION

1. Responding Country:
2. Responding Organisation & Contact Person:

Name of the organisation:
Name of contact person (police commander/NFIP):
Role:
Address:
Phone:
Mobile phone:
Email:

3. Police Service(s) or other agency (i.e. Government Ministry) that has responsibility for the visiting police delegation:

--

- 3a: Details of members of the visiting police delegation (surname/first name of all members to facilitate booking accommodation + mobile telephone & email of one main contact person)

Surname	First Name	Rank	Function	Service to which officer belongs
			Head of Delegation	
			Liaison Officer	
			Operational Coordinator	
			Operational Police Officer — Uniform	
			Operational Police Officer Plain Clothes	
			Press Officer	

Contact Person:

Name of contact person (police commander or other):
Role:
Address:
Phone:
Mobile phone:
Email:

4a: Agreement to the request

YES

NO

4b: Please give details of any additional requirements/arrangements:

4c: Information about the arrival and departure of the delegation

Done at (place and date)

Signature of the competent authority/person (as in Paragraph 3)

Dodatek 3

SPECYFIKACJE POLICYJNYCH KAMIZELEK IDENTYFIKACYJNYCH ORAZ ICH WZORY

Jest to wkładana przez głowę kamizelka (bezrękawnik).

Kolor: niebieski NATO.

Kod koloru: Pantone 279C.

Oznaczenia identyfikacyjne:

Jeden wyraz: POLICE (tylko w języku angielskim) w obrysowanym polu, umieszczony na środku kamizelki zarówno z przodu, jak i z tyłu.

Litery POLICE i obrys: Tło w kolorze niebieskim NATO.

Zarówno litery, jak i obrys pola powinny mieć odblaskowy srebrny kolor.

Wymiary pola = 25 cm × 9 cm

Litery POLICE: Szerokość jednej litery = 1,3 cm

Wysokość jednej litery = 7,5 cm

Przód kamizelki:

Na piersi po lewej stronie (nad polem z napisem POLICE): Flaga narodowa 10 cm × 7 cm wyszywana/naszyta lub w plastikowej kieszonce.

Na piersi po prawej stronie (nad polem z napisem POLICE): Symbol UE 8 cm × 8 cm.

Pod polem z napisem POLICE w poprzek kamizelki powinien być pas o szerokości 5 cm w odblaskowym srebrnym kolorze.

Tył kamizelki:

Flaga narodowa nad polem z napisem POLICE: 10 cm × 7 cm.

Powinno być możliwe zapięcie kamizelki po bokach za pomocą pasków z rzepami lub zatrzasków.

Uwaga: o ile to możliwe, w specyfikacji należy opisać rodzaj materiału, z którego wykonana jest kamizelka, m.in. czy jest to materiał nieprzemakalny, ognioodporny, ochronny lub czy posiada inne specyficzne cechy.

10 cm × 7 cm

8 cm × 8 cm

10 cm × 7 cm

Wymiary pól: 25 cm × 9 cm

Wysokość jednej litery:

7,5 cm

Zapięcie z obu stron
na rzep lub zatrzask

Kolor: niebieski NATO.

Kod Pantone: 279C.

Dodatek 4

DYNAMICZNA OCENA RYZYKA I ZARZĄDZANIE TŁUMEM

Uwzględniając:

- model dynamicznej oceny ryzyka w kontekście międzynarodowych meczów piłki nożnej (8241/05),
- propozycje dotyczące działań taktycznych policji służących utrzymywaniu porządku publicznego w związku z międzynarodowymi meczami piłki nożnej (8243/05),
- doświadczenia i wnioski zdobyte podczas Euro 2004 i kolejnych turniejów,
- ocenę strategii zabezpieczania meczów piłki nożnej przez policję stosowanej podczas turnieju Euro 2008 i kolejnych turniejów – znanej powszechnie jako podejście 3D (dialog, deeskalacja i determinacja),

przy dokonywaniu oceny zagrożenia dla bezpieczeństwa i ochrony przed rozpoczęciem imprezy sportowej, w jej trakcie i po jej zakończeniu należy wziąć pod uwagę następujące czynniki:

Podstawowe zasady (zgodnie z prawem krajowym)

W aktualnej interpretacji pojęcia „skutecznego zarządzania tłumem” kładzie się nacisk na:

- podtrzymywanie wśród tłumu przekonania, że mecz jest odpowiednio zabezpieczony przez policję,
- unikanie stosowania siły wobec całego tłumu, gdy jedynie mniejszość stwarza zagrożenie dla porządku publicznego,
- stosowanie podczas zabezpieczania meczów – w stosownych przypadkach – taktyki polegającej na niezwracaniu na siebie uwagi lub metody „stopniowanej”, która zwiększa zdolność policji do komunikacji, prowadzenia dialogu i do dynamicznej oceny ryzyka.

Ułatwianie

- Podejście strategiczne powinno mieć charakter prewencyjny i przewidywać ukierunkowane interwencje o małym zasięgu zamiast interwencji represyjnej,
- ważne jest, by na każdym etapie danej operacji strategia i taktyka policji uwzględniały uzasadnione zamiary kibiców i ułatwiały ich realizację, o ile mają one pokojowy charakter (np. celebrowanie przynależności do danej grupy kibiców i kultury, bezpieczny dojazd na imprezę sportową i bezpieczny powrót),
- jeżeli konieczne jest nałożenie ograniczeń na zachowania kibiców, ważne jest, by zakomunikować tym kibicom, dlaczego policja podjęła dane działania oraz jakie alternatywne środki stosowane przez policję umożliwiają realizację uzasadnionych zamiarów.

Równowaga

- Podczas każdej imprezy z udziałem tłumu poziom zagrożenia dla porządku publicznego może się gwałtownie zmieniać,
- ważne jest, by istniała równowaga między metodą rozmieszczenia sił policyjnych a poziomem, źródłami i charakterem zagrożenia w momencie interakcji policji z tłumem,
- ważne jest, by zabezpieczanie meczów przez policję było stopniowane i mogło być zmieniane bezpośrednio w reakcji na charakter i poziom pojawiającego się lub zmniejszającego zagrożenia,
- gdy osiągnięta zostanie równowaga, większość osób w tłumie będzie bardziej skłonna postrzegać działania policji jako właściwe, a mniej skłonna popierać osoby dążące do konfrontacji i przyłączać się do nich,
- zatem, aby przyczynić się do zmniejszenia prawdopodobieństwa wystąpienia incydentów oraz ograniczenia ich skali, oceny ryzyka muszą być precyzyjne i zawsze stanowić podstawę taktycznych działań policji.

Rozróżnienie

- Wskutek interakcji z dynamiką tłumu zmasowane stosowanie siły może wpłynąć na powszechną eskalację zakłóceń porządku publicznego,
- rozróżnienie między poszczególnymi kibicami, którzy faktycznie stwarzają zagrożenie, a pozostałymi kibicami jest zatem kwestią, która powinna być uwzględniona w każdej decyzji strategicznej i taktycznej dotyczącej zarządzania tłumem (tj. szkolenia, planowania, odprawy i metod operacyjnych),
- nie należy podejmować działań wobec wszystkich osób, które akurat się w danym miejscu znajdują, chyba że istnieją dowody na to, że wszyscy wspólnie starają się doprowadzić do zakłócenia porządku.

Dialog

- Ważne jest aktywne komunikowanie się z kibicami. Najlepiej do tego zadania nadają się funkcjonariusze policji, których cechą jest komunikatywność,
- należy skupić się na stworzeniu gościnnej atmosfery i unikaniu potencjalnych źródeł konfliktu,
- podejście to może pomóc w gromadzeniu cennych informacji o zamiarach, poglądach i obawach kibiców oraz drażliwych dla nich kwestiach, a także wszelkich innych informacji związanych z potencjalnym zagrożeniem,
- podejście takie ułatwia też policji komunikację na temat niepokojących zachowań kibiców, możliwych zagrożeń oraz rozwiązań ewentualnych problemów.

Modele dobrych praktyk

Przed imprezą

Ocena ryzyka powinna uwzględniać:

- kulturę grupy kibiców, którzy mają być kontrolowani przez policję (np. charakterystyczne zachowanie, motywacje i zamiary),
- czynniki, które prawdopodobnie wpłyną na poziom zagrożenia, np. działania innych grup (takich jak kibice drużyny przeciwnej lub społeczności lokalne), drażliwe kwestie, historia i wszelkie inne zagadnienia o szczególnym znaczeniu (daty, miejsca, sposoby działania, symbole),
- wszelkie okoliczności, które prawdopodobnie wpłyną na zachowanie tych kibiców lub grup uznawanych za zagrażające porządkowi publicznemu lub na stwarzane przez nich ryzyko.

Należy ustalić granice tolerancji dla określonych zachowań i w trybie priorytetowym poinformować o nich organizacje kibiców. Należy rozważyć zachęcanie kibiców do gromadzenia się w bezpiecznych/kontrolowanych miejscach (np. w strefie kibica).

Zgromadzone informacje i dane dotyczące konkretnych imprez sportowych powinny umożliwić przewidzenie i rozróżnienie, które imprezy sportowe mogą wiązać się z normalnym, a które z podwyższonym poziomem zagrożenia dla porządku publicznego.

Ważne jest, aby wyraźnie rozróżniać poszczególne rodzaje ryzyka dotyczące konkretnych rodzajów incydentów, np. związanych z porządkiem publicznym, bezpieczeństwem publicznym, z przestępczością podczas imprez masowych i z terroryzmem.

Pierwszy kontakt

Poziom zagrożenia dla porządku publicznego nie jest stały, lecz ma bardzo dynamiczny charakter: w zależności od sytuacji może szybko rosnąć lub się zmniejszać. Poziomy zagrożenia należy zatem na bieżąco monitorować i precyzyjnie oceniać.

W tym celu:

- policja powinna częściej nawiązywać pozytywne relacje interpersonalne z kibicami (postawa pozbawiona agresji, uśmiech, rozmieszczenie standardowo umundurowanych policjantów w parach lub w małych grupach, duże rozproszenie funkcjonariuszy wewnątrz tłumu, wyrażanie zgody na zdjęcie itd.),
- jeżeli nie istnieje bariera językowa, funkcjonariusze powinni podejmować próby porozumienia się z kibicami, aby uzyskać informacje o ich postawie, zamiarach, obawach, drażliwych dla nich kwestiach i wszelkich innych istotnych aspektach ich zachowania,
- jednostki interwencyjne (tj. oddziały prewencji posiadające sprzęt i pojazdy ochronne itd.) nie powinny znajdować się w widocznym miejscu, chyba że rozwój wypadków wymaga zastosowania bardziej siłowej interwencji.

Działania te pomogą policji państwa organizującego imprezę zgromadzić informacje, które zostaną wykorzystane przez dowództwo do podjęcia decyzji o rozmieszczeniu taktycznym na podstawie ciągłej, dokonywanej na bieżąco oceny ryzyka.

Wzrost zagrożenia

W przypadku rozpoznania okoliczności stwarzających zagrożenia należy:

- poinformować osoby stwarzające zagrożenia o tym, że ich działania mogą spowodować podjęcie przez policję interwencji,
- w sytuacjach, gdy w incydent zaangażowani są kibice przyjezdni, oceny policji państwa organizującego imprezę powinny być potwierdzane przez oddział policji oddelegowany z państwa kibiców przyjezdnych.

Jeżeli wyżej wymienione środki nie doprowadzą do skutecznego rozwiązania problemu, wówczas może zaistnieć konieczność użycia siły przez policję. Celem rozmieszczenia sił policyjnych na tym etapie jest zminimalizowanie dodatkowego zagrożenia. Zasadnicze znaczenie ma zatem to, by nie podejmowano żadnych działań powodujących eskalację napięcia (np. zmasowane stosowanie siły). W przypadku stwierdzenia, że możliwy jest wzrost zagrożenia:

- należy wyraźnie poinformować oddziały interwencyjne wkraczające do akcji o osobach stwarzających zagrożenie i o charakterze tego zagrożenia, tak aby ewentualne rozwiązania siłowe zastosowano w sposób ukierunkowany,
- osobom niestwarzającym zagrożenia należy umożliwić opuszczenie miejsca wydarzeń lub dać im czas na samodzielne opanowanie sytuacji.

Deeskalacja

- Po zakończeniu incydentu/incydentów aktywność policji należy przywrócić do odpowiedniego poziomu.

Po zakończeniu imprezy

- Należy szczegółowo podsumować przebieg działań i zarejestrować w punkcie NFIP wszelkie istotne informacje (np. na temat jakości informacji otrzymanych przed imprezą i w trakcie jej trwania, zachowania kibiców i zarządzania tłumem, taktyk policji i faktycznego przestrzegania granic tolerancji).

—

Dodatek 5

KATEGORYZACJA KIBICÓW PIŁKI NOŻNEJ

Uwaga: Podczas planowania licznych operacji zabezpieczenia meczów piłki nożnej przez policję ryzyko stwarzane przez pojedyncze osoby lub grupy zwykle definiuje się jako „niższe ryzyko” lub „podwyższone ryzyko”, przy założeniu, że w odniesieniu do żadnej osoby nie można zagwarantować „braku ryzyka” (zob. norma ISO 31000 w celu uzyskania bardziej szczegółowych wyjaśnień).

Jednak od 2010 r. w odniesieniu do ryzyka, jakie stwarzają kibice przy okazji międzynarodowych meczów piłki nożnej, stosuje się terminy „stwarzający ryzyko” lub „niestwarzający ryzyka”. Terminy te są używane i rozumiane na całym kontynencie. Są one też zgodne z zasadami określonymi w wytycznych ISO, gdyż uwzględniają fakt, że nie da się z wyprzedzeniem określić dokładnie stopnia zagrożenia, jakie dana osoba może lub jakiego nie może stwarzać w związku z konkretną imprezą piłkarską. Potwierdzają to liczne doświadczenia europejskie, z których wynika, że na zachowanie pojedynczych osób lub grup podczas imprezy może wpłynąć szeroki i zmienny zakres czynników.

Osoby zaliczane przez policję do grupy kibiców stwarzających niewielkie ryzyko lub niestwarzających ryzyka mogą czasami pod wpływem negatywnych czynników dopuścić się aktów przemocy, działań zakłócających porządek lub społecznych zachowań. Z kolei pewne okoliczności mogą wpłynąć pozytywnie na zachowanie osób identyfikowanych jako kibice stwarzający ryzyko.

Dlatego właśnie podstawowym warunkiem skutecznych i proporcjonalnych operacji zabezpieczenia meczów piłki nożnej jest dokonywanie na bieżąco dynamicznej analizy ryzyka.

Jednakże na potrzeby planowania konieczne jest przeprowadzenie przez policję szeregu ocen ryzyka. Aby ułatwić policji prace przygotowawcze i analizy ryzyka dokonywane przed imprezą, należy stosować kategorie „stwarzający ryzyko” i „niestwarzający ryzyka”. Kategorie te należy opatrzyć wyjaśnieniem okoliczności, które mogą spowodować u „kibiców stwarzających ryzyko” negatywne reakcje podczas imprezy (zob. wyjaśnienie i lista kontrolna poniżej). Wyjaśnienia takie w zasadniczy sposób ułatwiają policji skuteczne przygotowanie operacji zabezpieczenia imprez piłkarskich.

Definicja kibica „stwarzającego ryzyko”

Osoba, znana lub nieznaną, która w pewnych okolicznościach może stwarzać zagrożenie dla porządku publicznego lub przejawiać zachowanie antyspołeczne – planowane lub spontaniczne – podczas imprezy piłkarskiej lub w związku z taką imprezą (zob. dodatek 4 na temat dynamicznej oceny ryzyka). Zamieszczona poniżej lista kontrolna ma służyć udzieleniu wskazówek co do okoliczności, które mogą negatywnie wpłynąć na zachowanie kibiców i przyczynić się do stworzenia ryzyka.

Definicja kibica „niestwarzającego ryzyka”

Osoba znana lub nieznaną, o której można sądzić, że zwykle stwarza niewielkie ryzyko lub nie stwarza ryzyka polegającego na planowanym lub spontanicznym stosowaniu przemocy lub zakłócaniu porządku lub udziału w takich działaniach podczas imprezy piłkarskiej lub w związku z taką imprezą.

LISTA KONTROLNA DOTYCZĄCA KIBICÓW STWARZAJĄCYCH RYZYKO

Czynniki ryzyka	Komentarze uzupełniające
Historyczne współzawodnictwo między klubami lub grupami kibiców	
Dane wywiadowcze o potencjalnych aktach przemocy	
Możliwość spontanicznych zakłóceń	
Możliwość zachowań rasistowskich lub dyskryminujących	
Możliwość wtargnięcia na boisko	
Problemy związane z alkoholem	
Użycie broni	
Postrzeganie taktyki stosowanej przez policję do zabezpieczenia meczu jako niewłaściwej lub nieproporcjonalnej	

Czynniki ryzyka	Komentarze uzupełniające
Potencjalne zagrożenie terrorystyczne	
Ekstremizm polityczny/używanie transparentów z zakazanymi treściami	
Spodziewane użycie wyrobów pirotechnicznych	
Obecność kibiców przyjezdnych nieposiadających biletów na mecz	
Zagrożenia dla rozdzielenia grup kibiców (np. bilety sprzedawane na czarnym rynku lub bilety sfałszowane)	
Sprzedaż/używanie narkotyków	
Inne	